

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316205128
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6316205128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobkyne B. M., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Q. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpenej JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno, proti žalovaným 1/ Q. M., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. ul. č. XXX/X, XXX XX A., 2/ G. M., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. ul. č. R./X, R. XX A., obaja právne zastúpení Pisár & partners - advokáti, s.r.o., so sídlom P. Rádayho 8, 981 01 Lučenec, IČO: 50 440 446, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 2C/180/2016-111 z 24. októbra 2018,

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Brezno p o t v r d z u j e.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovaným 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Brezno (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 24. 10. 2016 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť vypratať a odovzdať žalobkyni nehnuteľnosti evidované Okresným úradom W., katastrálny odbor, nachádzajúce sa v okrese W., obec F., k.ú. F., zapísané na LV č. XXXX a to rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku registra CKN s parcelným číslom XXXX/X, pozemok registra CKN parcela č. XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 600 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 1295 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 521 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 322 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m², v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok). Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ vypratať nehnuteľnosti evidované Okresným úradom W., katastrálny odbor, nachádzajúce sa v k.ú. F., zapísané na LV č. XXXX a to rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku registra CKN s parcelným číslom XXXX/X, pozemok registra CKN parcela č. XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 600 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 1295 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 521 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 322 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m² (ďalej aj „nehnuteľnosti“) a nahradiť jej trovy konania. Z LV č. XXXX, okres W., obec F., k.ú. F. súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností: pozemok registra CKN parcela č. XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 600 m², pozemok

registra CKN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 1295 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 521 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 322 m², pozemok registra CKN parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 175 m² a rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku registra CKN s parcelným číslom XXXX/X.

Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07. 01. 2016 uzatvorenej medzi N. M. ako predávajúcou a žalobkyňou ako kupujúcou predávajúca predala kupujúcej nehnuteľnosti. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Okresného úradu W., katastrálny odbor, zo dňa 29. 01. 2016, číslo vkladu V 19/2016.

Okresný súd W. rozsudkom č. k. 6C/48/2016-87 zo dňa 14. 10. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/67/2017-130 zo dňa 15. 03. 2018 žalobu žalobcov (žalovaných 1/, 2/ v tomto konaní) proti žalovaným X M. a B. M. (žalobkyňa v tomto konaní), ktorou sa domáhali určenia, že sporné nehnuteľnosti sú v ich vlastníctve v režime BSM, zamietol.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Súd prvej inštancie zistil, že žalovaní 1/, 2/ užívajú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne.

Prvoinštančný súd uviedol: „V spore nebolo preukázané či vôbec tvrdené, že by žalovaní mali so žalobkyňou uzavretú akúkoľvek zmluvu, ktorá by ich oprávňovala nehnuteľnosti užívať. Žalovaní resp. ich právny zástupca na pojednávaní len tvrdil, že žalobkyňa podľa ich názoru nie je vlastníčkou nehnuteľností, tieto nadobudla v rozpore so zákonom, a to najmä s ohľadom na to, čo predchádzalo prevodu vlastníckeho práva z predchádzajúceho vlastníka na žalobkyňu. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu W. č.k. 6C/48/2016-87 zo dňa 14. 10. 2016 vyplýva, že žalovaní boli v minulosti vlastníkami predmetných nehnuteľností, pričom tieto na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02. 07. 2013 predali X M.. Na základe žaloby veriteľov žalovaných, vtedajších manželov D., súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/275/2013 určil, že právny úkon - prevod nehnuteľností zo žalovaných na XXX/XXXXM. zmluvou zo dňa 02. 07. 2013, je voči veriteľom neúčinný. Na základe tohto súdneho rozhodnutia bola začatá exekúcia pod sp. zn. EX 327/2015 pred súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Kašinským, kde oprávneným bol už len X. D. a povinnou bola N. M.. Súdnym exekútor vydal upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností a zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, pričom nehnuteľnosťami poňatými do exekúcie boli predmetné nehnuteľnosti, ktoré boli vedené na XXX/XXXXM. ako výlučnú vlastníčku. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 02. 2016 uzavretej medzi pôvodným veriteľom U. D. a jeho matkou (žalobkyňou), bola v exekúcii vedenej pod sp. zn. EX 327/2015 pripustená zmena účastníka na strane oprávneného. V rámci tejto exekúcie došlo zo strany povinnej N. M. k dobrovoľnému plneniu, a to kúpnu zmluvou, ktorou boli sporné nehnuteľnosti prevedené do vlastníctva žalobkyne. Z rozsudku Okresného súdu W. č.k. 6C/48/2016-87 zo dňa 14. 10. 2016 teda vyplýva, že žalobkyňa nadobudla sporné nehnuteľnosti v rámci exekúcie a ako výlučná vlastníčka je žalobkyňa zapísaná na LV č. XXXX. Tým je daná jej aktívna vecná legitímácia v predmetnom spore. Súd zdôrazňuje, že žalovaní svoje tvrdenie v tom smere, že žalobkyňa nadobudla predmetné nehnuteľnosti v rozpore so zákonom nepreukázali. Ani na výzvu súdu na pojednávaní právny zástupca žalovaných neuviedol skutočnosť, na základe ktorých žalovaní k takémuto záveru dospeli. Potom súd nemohol vyhovieť ani jeho návrhu na odročenie pojednávania. Za daného stavu tak treba konštatovať, že žalovaní sporné nehnuteľnosti užívajú bez právneho dôvodu, teda neoprávnené. Žalobkyňa sa teda dôvodne domáhala ochrany svojho vlastníctva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka formou vypratania nehnuteľností, keď tieto bez právneho dôvodu užívajú žalovaní. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná, preto jej vyhovel a žalovaným uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal voči žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalovaní 1/, 2/ podali včas odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnili odvolacími dôvodmi v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP. Podľa ich názoru sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal okolnosťami týkajúcimi sa dôvodmi vypratania a odovzdania nehnuteľností.

Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a celé dokazovanie bolo v rozpore s princípom kontradiktórnosti civilného súdneho konania. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že nepreukázali svoje tvrdenia ohľadne nadobudnutia nehnuteľností žalobkyňou v rozpore so zákonom, sa nezakladá na pravde. Podľa ich

názoru dostatočné dokazovanie a vykonanie ďalších dôkazov podľa ich návrhov by odstránili všetky dôvodné pochybnosti o skutkových zisteniach súdu prvej inštancie. Konkrétne skutočnosti uvádzali, ako aj navrhovali vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, čo súd prvej inštancie odmietol vykonať. Nehnuteľnosti užívajú oprávnené, preto sa žalobkyňa nedôvodne domáhala ochrany svojho vlastníctva podľa § 126 ods. 1 OZ formou vypratania nehnuteľností.

Rozsudok prvoinštančného súdu považujú za predčasný a arbitrárny, bez zohľadnenia všetkých relevantných skutočností. Podľa ich názoru procesné nedostatky a vady súdu prvej inštancie zakladajú tak závažné procesné pochybenia, ktorými bolo odňaté ich právo na spravodlivý proces a riadne prerokovanie veci po vykonaní všetkých dôkazov v súlade so zákonným postupom, pričom súd prvej inštancie nedostatočným zistením skutkového stavu a s tým súvisiacim nesprávnym právnym veci zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/, 2/ navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhla, aby odvolací súd skúmal konaní včasnosť podaného odvolania, keďže žalovaní 1/, 2/ v odvolaní uviedli, že im bol rozsudok prvoinštančného súdu doručený dňa 10. 12. 2018, čo znamená, že posledný deň lehoty na podanie odvolania bol 27. 12. 2018, pričom na odvolaní je deň doručenia odvolania žalovaných 1/ a 2/ vyznačený pečiatkou súdu prvej inštancie deň 31. 12. 2018.

K dôvodom odvolania uvedenými žalovanými 1/, 2/ uviedla, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, vyjadrením žalovaných 1/ a 2/ k žalobe, predloženými listinnými dôkazmi, rozsudkom Okresného súdu W. č. k. 6C/48/2016-87 zo dňa 14.10.2016, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/67/2017-130 zo dňa 15. 03. 2018 a prednesom právnych zástupcov strán sporu.

Z odvolania žalovaných 1/, 2/ nie je zrejmé, v čom a prečo ona neuniesla dôkazné bremeno.

Podľa jej názoru žiadny z odvolacích dôvodov uvedených žalovanými 1/, 2/ nemôže obstať, keďže žalovaní 1, 2/ v prvoinštančnom súdnom konaní nenavrhli žiadne konkrétne, určité a vykonateľné dôkazy na preukázanie ich subjektívnych tvrdení, preto súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Súd prvej inštancie správne a v súlade so skutočnosťou v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že žalovaní 1/, 2/ svoje tvrdenie v tom smere, že nadobudla predmetné nehnuteľnosti v rozpore so zákonom, nepreukázali a ani na výzvu súdu na pojednávaní právny zástupca žalovaných 1/, 2/ neuviedol skutočnosti, na základe ktorých žalovaní 1/, 2/ k takémuto záveru dospeli.

V prvoinštančnom konaní bolo jednoznačne a nespochybniteľne dokázané, že žalovaní 1/, 2/ nehnuteľnosti užívajú bez právneho dôvodu, t. j. neoprávnené, preto sa dôvodne domáhala ochrany svojho vlastníctva podľa § 126 ods. 1 OZ vypratania nehnuteľností, ktoré bez právneho dôvodu užívajú žalovaní 1/, 2/. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žaloba je dôvodná.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaných 1/, 2/ v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že žalovaní 1/, 2/ v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd náležite nevysporiadal. Dokonca možno konštatovať, že neuviedli ani žiadny konkrétny relevantný právny dôvod a ani žiadny konkrétny relevantný skutkový dôvod, spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. V súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov zo strany prvoinštančného súdu je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Na základe toho odvolací súd v odvolacom konaní skúma (okrem splnenia procesných podmienok odvolacieho konania), či súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie a či skutkové zistenia, ku ktorým po takomto dokazovaní dospel, majú v prevedenom dokazovaní oporu. Ak zistí, že nebolo prevedené náležité dokazovanie (kde možno zaradiť i nevykonanie stranou sporu navrhovaného relevantného dôkazu), alebo ak zistí, že prvoinštančným súdom konštatovaný skutkový stav nemá oporu v prevedenom dokazovaní (nevyplýva z prevedených dôkazov) prípadne, ak má za to, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP).

10. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií (§ 191 ods. 1 CSP) a na základe toho ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov zo strany prvoinštančného súdu nezistil žiadny rozpor s princípmi formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať, alebo doplniť. Zároveň odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že žalovaní 1/, 2/ v konaní pred prvoinštančným súdom nenavrhlí vykonať dokazovanie výsluchom žiadneho svedka, neoznačili žiadne generálie svedkov v zmysle ustanovenia § 197 ods. 2 CSP, ani nezabezpečili prítomnosť žiadneho svedka na pojednávaní, preto nie je dôvodná odvolacia námietka, že žalovaní 1/, 2/ „navrhovali vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, avšak súd ich odmietol vykonať.“

11. Oprávnenia vlastníka vo všeobecnosti sú ustanovené v § 123 OZ a sú to: právo predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

12. Jednotlivé oprávnenia vlastníka teda spravidla delíme na právo vec užívať a požívať (ius utendi et fruendi), ktoré obsahuje najmä oprávnenie brať úžitky z vecí, spotrebovať ju, ďalej na právo s vecou disponovať (ius disponendi), nakladať s ňou v užšom zmysle, ktoré obsahuje oprávnenie scudziť vec, zaťažiť ju a konečne na právo držby (ius possidendi).

13. Občiansky zákonník v ustanovení § 4 zabezpečuje možnosť súdnej ochrany každému, ktorého právo je ohrozené alebo porušené. Predmetom tejto ochrany je aj vlastníctvo, či už k hnutelným alebo nehnuteľným veciam.

14. Podľa § 126 OZ je možné domáhať sa ochrany vlastníctva na súde (petitórna ochrana). Podstata reivindikačnej žaloby (žaloby na vydanie veci) spočíva v tom, aby vlastník veci bol aj jej držiteľom, t.j. aby sa faktický stav zhodoval s právnym stavom. Predmetom tejto žaloby je petit smerujúci na vydanie veci, ktorú vlastníkovi niekto iný neoprávnene zadržuje, a tak ho zbavuje možnosti vykonávať svoje vlastnícke právo. Táto žaloba je priamym vecnoprávnym prostriedkom ochrany vlastníctva.

15. Prvým predpokladom podania reivindikačnej žaloby je existencia žalobcovho vlastníckeho práva k veci. Vlastnícke právo sa musí preukázať, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. To predovšetkým znamená, že žalobca musí preukázať, na základe akého právneho dôvodu (titulu) nadobudol vlastníctvo k veci.

16. Druhým predpokladom podania reivindikačnej žaloby je, že žalovaný zadržuje žalobcovu vec bez právneho dôvodu, t.j. neoprávnene.

17. Aktívne legitimovaný je vlastník neoprávnene zadrživanej veci, resp. oprávnený držiteľ veci. Pasívne legitimovaný je ten, kto vec neoprávnene zadržáva. Stranami sú žalobca, ktorý podal žalobu na súd a žalovaným je ten, koho žalobca v žalobe označil za žalovaného. Je teda na vôli žalobcu, koho žalobca v žalobe označí za žalovaného.

18. Odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) konštatuje, že žalobkyňa (vlastník), nadobudla nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 07. 01. 2016 v rámci exekučného konania od N. M., nar. 01. XX. XXXX, bytom A., U. O. XXX/X (č.l.25 -27 spisu), preto bola v spore o vypratanie nehnuteľností aktívne legitimovaná. Žalovaní 1/, 2/ nehnuteľností neoprávnene (bez právneho dôvodu) zadržávajú, a tak zbavujú žalobkyňu možnosti vykonávať jeho vlastnícke právo v zmysle ustanovenia § 123 OZ, preto boli v spore pasívne legitimovaní.

19. V posudzovanej veci sa prvoinštančný súd náležitým spôsobom vysporiadal s existenciou obidvoch predpokladov reivindikačnej žaloby, a to : 1/ existenciou vlastníckeho práva na strane žalobkyne, 2/ užívaním nehnuteľností zo strany žalovaných 1/, 2/ bez právneho titulu.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vrátane výroku o trovách konania (druhý výrok), pretože okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).